

16.12.2023
kell 18
EMTA suur saal

Kontserdisari
JUBILATE

A portrait of René Eesperes, a man with long, wavy, light-colored hair, wearing a dark, vertically striped shirt. He is looking slightly to the right of the camera with a serious expression. The background is a solid, dark red color.

RENÉ EESPERE ·70·

·Locus amoenus·

René Eespere (1953)

- „Matbeth“ kammerorkestrile (2010/2018)
- Kontsert trompetile ja kammerorkestrile (2008)

Solist **Indrek Vau**

- Ritornell d-moll/D-duur kammerorkestrile (versiooni esiettekanne)
- „Respectus“ kammerorkestrile (2013)
- „Locus amoenus“ sopranile ja kammerorkestrile (2009/2021, versiooni esiettekanne)

Solist **Maria Valdmaa**

- Klarnetikontsert („In dies“) (2005)

Solist **Toomas Vavilov**

Tallinna Kammerorkester
Dirigent **Andres Kaljuste**

„Matbeth“

2009. aasta sügisel juhtusin ma Eesti Muusikaakadeemia raamatukogus nägema Duo 46 CD-d. Selle kuulamine vapustas mind – sellist muusikalist aktiivsust, laitmatut pillimängu, nüansirohkust ning head ansamblist koosmängu ei kuule just tihti. Loomulikult tekkis mul vastupandamatu soov ka neile midagi kirjutada. 2010. aasta mais lõpetasingi teose „Matbeth“ viiulile ja kitarrile. Kõrvuti jõuline, ratsionaalne (mehelik?) ning pehme, emotsionaalne (naiselik?) mikrokosmos. Aga need mõlemad pooled on ju peidus igaühes meis. Oli ka Duo 46-s, Matthew ja Beth Ilana Gouldis. Teose esietekanne toimus 16. jaanuaril 2011 (Santa Cruz Foundation, Arizona) USA-s. Teos kõlab mu duubel-CD-l „Respectus“, esitajateks Harry Traksmann (viiul) ja Esteban Colucci (kitarr). Hiljem olen teosest teinud arvukalt versioone erinevatele kammerkoosseisudele ning neid on korduvalt esitatud nii Eestis kui ka välismaal. Täna tuleb ettekandele versioon keelpilliorkestriks, mis esmakordselt kõlas etenduses „Augustus“ (27.10.2018) Mustpeade Maja Valges saalis. Tallinna Kammerorkestrit dirigeeris siis, nagu ka täna, Andres Kaljuste.

Kontsert trompetile ja kammerorkestrile

Loole võiks pealkirjaks panna ka „Eestlane New Yorgis“ – paralleel George Gershwini Pariisi reisimuljete helidesse valamisega on siin täiesti omal kohal. Rahuldasin nimelt oma Ameerika avastamise uudishimu koos sõpradega 2007. aasta veebruaris. Mõni kuu hiljem tuli Tallinna Muusikakeskkoolilt tellimus trompetikontserdi kirjutamiseks. Kuigi teosele pole lisatud sõnalist jutustust, saaks ka selle loo lavastada balletina – soomeugrilikud iidised loitsuviisid, ameerikalikku suurlinnapilti kuuluv rütmikus ja pulsatsioon ning tasakaalukat euroopalikku elulaadi sümboliseerivad baroksed muusikalised kujundid võiksid anda lavastajale erinevaid impulsse vaatemängulise narratiivi loomiseks tantsu keeles. Kontraste on teoses palju ja kõik, mis juhtuma peab, juhtub veerand tunni jooksul. Muidugi loob iga kuu-laja trompetikontserdist oma, täiesti erilise kujutluspildi, milleks on tänaselgi publikul võimalus.

Trompetikontserdi esietekanne toimus 21. veebruaril 2008 Tallinna Metodisti kirikus, esitajateks Mart Aus ja Tallinna Kammerorkester Mihhail Gertsji juhatusel. Tallinna Muusikakeskkooli CD-l „Vol.1 / 2013“ esitavad teost Märt Metsla (trompet) ja Tallinna Kammerorkester Mikk Murdvee dirigeerimisel. Indrek Vau interpretatsioonis on see kontsert kõlanud mitmeid kordi.

Ritornell d-moll/D-duur

Aastatel 1978–1982 klaverile loodud ritornellide sari mängis mu helikeele kujunemisel suurt rolli. Viimasena (nr 8) kirjutatud ritornell d-moll/D-duur on pühendatud Kalle Randalule. Tema oli 1982. aastal ka selle esmaesitajaks Tallinna raekojas. Saksamaal 1995. aastal Antes Classics plaadimärgi alt ilmunud autori-CD-l esitab teost Tarmo Eespere. 2016. valmis ritornellist versioon kahele kitarrile, mis kõlab ka autori-CD-l „In Doubt“ (Buenos Aires, 2016) Esteban Colucci esituses. Täna tuleb esiettekandele orkestriversioon.

„Respectus“ (Austus/aukartus)

Teos oleks justkui heliliseks väljenduseks Albert Schweitzeri elukreedole – aukartus elu ees. 2013. aastal viiulile ja kitarrile kirjutatud loost valmis samal aastal mu juubelikontserdiks ka versioon keelpilliorkestrile, mille esiettekanne toimus 14. detsembril 2013 Tallinnas Mustpeade maja Valges saalis, esitajaks Tallinna Kammerorkester Paul Mägi juhatusel. Hiljem on seda varianti ette kantud ka Lätis, Rootsis ning Austrias. Algversioon, pühendatud Harry Traksmannile ja Esteban Coluccile, kõlab nende esituses mu duubel-CD-l „Respectus“. Kammerversiooni esiettekanne toimus 12. aprillil 2014 Buenos Aireses (Universidad de la Plata) Jose Luis Gonzalese (viul) ja Esteban Colucci (kitarr) esituses. Tänapäevaks on teosest valminud palju variante erinevatele kammerkoosseisudele. Minu eriliseks lemmikuks neist on kujunenud versioon inglissarvele ja kitarrile. Kitarriorkestrile seatud varianti, mille esiettekanne oli 2016. aastal Bonnis, on esitatud 2017. aastal Belgias ning San Franciscos, 2018. aastal ka Tallinnas. Teose versioon puhkpilliorkestrile kõlas esiettekanDES 2018. aasta märtsis minu autorikontserdil Estonia kontserdisaalis.

„Locus amoenus“

„Locus amoenus“ on kirjutatud 4. sajandi Rooma poeedi Tiberianuse omas ajas erandlikule idüllilisele loodusluuletusele (ld *Locus amoenus* – veetlev paik), mida on seostatud kujutuspildiga Eedeni aiast. Teose esiettekanne toimus 1. septembril 2009 RO Estonia Valges saalis, esitajateks Kädy Plaas (sopran) ja Siim Selis (klaver). Loo suurepärane esitus kõlab autori-CD-l „Februa“ (ERP / R.Eespere 2010) Kaia Urbi ja Tarmo Eespere esituses. Täna tuleb esiettekandele orkestrisaatega versioon.

Locus amoenus (Tiberianus)

Amnis ibat inter herbas
valle fusus frigida,
luce ridens calculatorum,
flore pictus herbido.
Caerulas superne laurus
et virecta myrtea
leniter motabat aura
blandiente sibilo.
Subtus autem molle gramen
flore pulcro creverat;
et croco solum rubebat
et lucebat liliis.
Tum nemus fragrabat omne
violarum spiritu.
Inter ista dona veris
gemmeasque gratias,
omnium regin(a) odorum
vel colorum lucifer
auriflora praeminebat
flamma Diones, rosa.
Roscidum nemus rigebat
inter uda gramina:
fonte crebro murmurabant
hinc et inde rivuli,
quae fluente labibunda
guttis ibant lucidis. /.../
Sic euntem per virecta
pulchr(a) odor(a) et musica,
ales, amnis, aura, lucus,
flos et umbra iuverat.

Jõgi voolas aasa keskel
laskudes jahedasse orgu,
vulisesdes sädelevatel kivikestel,
õierohelusest kirev.
Ülal taevakarva loorberipuid
ja rohelisi mürte
tasakesi liigutas tuuleõhk
leebe sahinaga.
Allpool aga pehme rohi
kasvatas ilusa lille;
ja maapind punetas krookustest
ja säras liiliatest.
Siis kogu metsasalu õhkus
kannikeste lõhnast.
Nende kevadekingituste
ja pungade ilu keskel,
kõikide lõhnade valitsejanna
ja säravate värvide tooja
tungis esile kuldse leegina
armastusjumalanna lill, roos.
Kastemärg metsasalu oli jahe
niiske rohuvaibaga:
mitmest allikast vulisesid
siia ja sinna ojakesed,
mis kiirelt voolates
veetilkade sädeledes kulgesid. /.../
Seda, kes kõndis kauni roheluse keskel,
lõhnad ja muusika,
linnud, jõgi, tuuleõhk, salu,
lilleõis ja varjuline paik tegid rõõmsaks.

Eestikeelne tõlge: Anne Lill

Klarnetikontsert

Klarnetikontserdi alusmaterjaliks on 1999. aastal Pärnu Raemuusika festivalile kirjutatud teos „In dies“ („Päevast päeva“) klarnetile ja käsikellade ansamblile. Esitajateks olid siis klarnetist Toomas Vavilov ja Arsise käsikellade ansambel Aivar Mäe juhatusel. 2005. aastal kontserdivormi valatuna on teos muidugi pikenenud, faktuur muutunud tihedamaks, klarnetipartii keerulisemaks. Säilinud on siiski teose olemuslik idee: päevast päeva elame me oma argist elu – tunneme rõõmu kenast päevast ja lum mavast ööst, armastame ja vihkame, tülitseme ja lepime, kuuleme häid ja halbu uudiseid või endeid. Ikka tahame me teada, mida toob tulevik. Kui kauge tulevik? Kuigi teadmatust sünnitab ebakindlust ja hirmu, ei too teadmine samuti lohutust. Eks me siis peta ise ennast – ikka päevast päeva.

Klarnetikontserdi esiettekanne toimus 7. aprillil 2005 Estonia kontserdisaalis, esitajateks Toomas Vavilov ja Camerata Scotland Christopher Adey dirigeerimisel. Teos kõlab ka minu autori-CD-l „Concertatus celatus“ (Antes Edition/Bella Musica, 2007) Toomas Vavilovi ja Tallinna Kammerorkestri esituses, Risto Joosti juhatusel.

René Eespere

René Eespere lõpetas 1972. aastal Tallinna Muusikakeskkooli klaveri erialal Valdur Rootsi klassis ja 1977. aastal Tallinna Riikliku Konservatooriumi kompositsiooni erialal Anatoli Garšneki juhendamisel. Ta on täiendanud end aastatel 1977–79 Moskva konservatooriumi assistentuur-stažuuris Aram Hatšaturjani ja Aleksei Nikolajevi juures. Aastast 1979 on ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kompositsiooni ja muusikateoreetiliste ainete õppejõud (aastast 1984 dotsent, aastast 2002 professor). Tema õpilaste seas on olnud Urmas Sisask, Piret Rips, Ülo Krigul, Juuso-Pietari Voltti, Veljo Värk, Evelin Seppar, Riho Esko Maimets, Paul Daniel jt. René Eespere on Eesti Heliloojate Liidu liige aastast 1978 ning on valitud kahel korral selle juhatusse. Aastatel 1994–1997 ja 2001–2003 juhtis ta Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali nõukogu.

René Eespere on pälvinud Eesti muusika aastapremia (1989), II preemia VI rahvusvahelisel kooriteoste konkursil Trentinos (1991), I preemia RAM-i uute laulude konkursil (1996), III preemia uute instrumentaalkontsertide võistlusel Eesti Kultuurkapitali stipendiumile (1997), II preemia EMLS-i uute meeskoorilaulude konkursil (2000), Valgetähe IV klassi teenetemärgi (2001), Eesti Kultuurkapitali stipendiumi „Ela ja sära“ (2001–2002), Riho Pätsi Fondi koolimuusika stipendiumi (2004), I preemia isamaaliste laulude konkursil (2004), Eesti Kultuurkapitali heliloomingu preemia (2008) ja Eesti Muusikanõukogu heliloomingu aastapremia (2011).

René Eespere sai laiemalt tuntuks 1970. aastatel Vanemuise teatris lavastatud lühiballettidega „Inimene ja öö“ (1977), „Fuuriad“ (1977) ja „Kodalased“ (1979, koreograaf Ülo Vilimaa). 1980. aastatel kirjutas ta rea eetiliseksistentsiaalse sõnumiga vokaalsümfoonilisi teoseid ja tõi Eesti lastemuusikasse värskeid tuuli helges tundetoonis ning selges helikeeles instrumentaalsaatega lastelaulude ja laulutsüklitega. 1986. aastal kirjutatud „Kaks jubilatsiooni“ alustab tänaseni kestvate ladinakeelsete kooriteoste rida, mis on kõlanud ka Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Ungari, Norra, Taani, Rootsi, Soome, Horvaatia, Hispaania kirikutes ja katedraalides. Kodumaised ja väliseesti koorid on Eespere isamaalisi laule esitanud nii Kanadas, USA-s kui ka Austraalias. Eespere kooriloomingut on enim esitanud Jüüti kammerkoor (dir. Mogens Dahl) ja Sonnelundi kammekoos (dir. Morten Schuldt Jensen) Taanist, Uppsala meeskoor Orphei drängar (dir. Robert Sund), Atlanta Choralien (dir. Marian Dolan), Portlandi ülikooli segakoos (dir. Lonnie F. Cline) ja Tokyo ülikooli segakoos (dir. Chifuru Matsubara), Tallinna Muusikakeskkooli kammerkoos (dir. Evi Eespere), kammerkoos Voces Tallinn (dir. Risto Joost) jt.

Temalt on instrumentaalteoseid tellinud NYJD Ensemble, Hortus Musicus, Duo 46 (USA), Tallinna Kitarrikvartett, trio Una Corda, Duo Telluur, Jean Claude Gérard, Maarika Järvi, Klaus Jäckle, Hermann Hudde, Eleftheria Kotzia, Esteban Colucci, Thomas Offermann, Reinbert Evers, Tiit Peterson, Neeme Punder, Heiki Mätlik, Andres Uibo jt. René Eespere teosed on kõlanud enamikus Euroopa maades, aga ka USA-s, Kanadas, Argentiinas, Uruguais, Fääri saartel, Venemaal, Jaapanis, LAV-is, Austraalias ja Uus-Meremaal. 2006. aastal lavastus Rahvusooper Estonias tema ooper „Gurmaanid“. Valdava osa Eespere loomingust on kirjastanud Eres edition, Antes, edition 49, Verlag Neue Musik Berlin, Edition Eisenberg, ERP (Estonian Record Productions) ning Joachim Trekel Verlag. Tema muusikaga on ilmunud kolmteist autoriplaati, neist kuus Saksamaal.

EMIK

Trompetist **Indrek Vau** on hinnatud solist ja ansamblipartner. Ta on õppinud trompetimängu Tallinna Muusikakeskkoolis ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. 1996. aastal siirdus ta Sibeliuse Akadeemiasse professor Jouko Harjanne trompetiklassi, kus omandas 2001. aastal magistriraadi soolotrompetistina. Vau on osalenud ka Stephen Burnsi ja Eric Aubier' meistrkursustel ning Eesti ja rahvusvahelistel konkurssidel, sh Art Munich '97 ja Liksa Vaskiviiko (1998). 1994. aastal Kölnis aset leidnud rahvusvahelisel trompetistide konkursil jagas ta II-III kohta.

Aastatel 1990–1996 töötas Indrek Vau Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris (aastast 1993 trompetirühma kontsertmeister), 1996–1997 Sibeliuse Akadeemia Sümfooniaorkestris (soolotrompetistina), 1997–2000 Tapiola Sinfoniettas (soolotrompetistina), 1998. aastal Soome Raadio Sümfooniaorkestris ning 2000–2001 Turu Linnaorkestris (rühma kontsertmeistrina). Alates 2000. aastast on Vau taas Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri trompetirühma kontsertmeister. 2001. aastal sai temast ka Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia õppejõud.

Vau debüteeris solistina orkestri ees 1991. aastal. Tema mitmekülgsesse repertuaari kuulub tänaseks enamus klassikalistest trompetikontsertidest, samuti mitmed 20. sajandi meistriteosed, sh Eino Tambergi, Arvo Pärdi, Jaan Räätsa, André Jolivet', Henri Tomasi, Paul Hindemithi, Dmitri Šostakovitši, Bengt Lorenzeni jpt autorite teosed.

Indrek Vau on soleerinud Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri, Tallinna Kammerorkestri, Läti Rahvusliku Sümfooniaorkestri, Vanemuise Sümfooniaorkestri, Pärnu Linnaorkestri, Hortus Musicuse Akadeemilise Orkestri,

Moskva Novaja Opera orkestri ja NYJD Ensemble'i ees. Ta on teinud koostööd dirigentide Neeme Järvi, Eri Klasi, Arvo Volmeri, Olari Eltsi, Risto Joosti, Nikolai Aleksejevi ja Paavo Berglundiga, pianistide Peep Lassmanni, Mati Mikalai, Ralf Taali ja Marko Martiniga ning organistide Ines Maidre ja Ulla Kriguliga.

Vau repertuaaris on tähtsal kohal eesti muusika. Ta on olnud mitmete uudisteoste tellijaks ja esmaesitajaks Eestis ning salvestanud Eesti Rahvusringhäälingus suurema osa eesti heliloojate poolt trompetile kirjutatud teostest. 2004. aastal ilmus koostöös pianist Mati Mikalaiga Indek Vau esimene sooloplaat „Eesti trompetimuusika“, kus kõlavad Hillar Kareva, Heino Jürisalu, Anatoli Garšneki ja Harri Otsa teosed trompetile ja klaverile. 2009. aastal valmis aga koostöös Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri ja Eesti Rahvusringhäälinguga CD, kus kõlavad Eino Tambergi trompetikontserdid.

Indrek Vau on pälvinud Eesti Kultuurkapitali Helikunsti sihtkapitali aasta-preemia silmapaistva solistitegevuse ja väsimatu eesti muusika salvestamise eest (2017) ning Eesti Interpreetide Liidu algatatud preemia „Aasta interpreet“ (2021).

EMIK

Maria Valdmaa (sopran) on saavutanud rahvusvahelise tuntuse kui hinnatud vana- ja nüüdismuusika esitaja. Ta annab regulaarselt kontserte koos mainekate kollektiividega nii Euroopas, USAs kui ka Aasias. Maria alustas lauluõpinguid klassikalise laulu erialal Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis ning jätkas neid Haagi Kuninglikus Konservatooriumis Rita Damsi ja Barbara Pearsoni juures. Bakalaureuse ja magistrikraadi omandas ta samas kõrgkoolis barokklaulu erialal Jill Feldmani, Michael Chance'i ja Peter Kooij juhendamisel.

Olulisel kohal Maria repertuaaris on baroki- ja klassitsismiajastu suurvormid, nende seas Bachi „Johannese passioon“, „Matteuse passioon“, missa h-moll ja mitmed kantaadid; Mozarti „Reekviem“, Monteverdi „Vesprid“ ning Händeli „Iisrael Egiptuses“, „Semele“ ja „Aleksandri pidu“. Nüüdismuusika vallas esitab Maria tihti Arvo Pärdi muusikat, muuhulgas soprani soolot „Aadama passioonis“. Ta on teinud koostööd nimekate dirigentidega, nagu Tõnu Kaljuste, Kaspars Putniņš, Lars Ulrik Mortensen, John Butt ja Marcus Creed ning esinenud solistina tuntud kollektiividega, teiste seas ERSO, Tallinna Kammerorkester, Sinfonietta Riga, Hong Kong Sinfonietta, Concerto Copenhagen ja Hollandi Raadio Koor. Lisaks on Maria hinnatud kammermuusikuna – ansamblite Il Gardellino, Dunedin Consort, Vox Luminis, Ma-

dalmaade Bachiühing, Collegium 1704 ja Huelgas Ensemble koosseisus on ta üles astunud paljudes Euroopa ja USA mainekates kontserdisaalides. Alates 2020 on ta Eesti Filharmoonia Kammerkoori laulja.

Maria Valdmaa on välja andnud sooloplaadi „Aberdene 1662” (ERP, 2020) koos soome viola da gamba mängija Mikko Perkolaga.

Mariale pakub huvi elav ja muutuv keel. Ta on lõpetanud Tallinna Ülikooli eesti filoloogina ning kirjutanud kaastöid väljaannetele KesKus ja Muusika.

Toomas Vavilov on õppinud Eesti Muusikaakadeemias klarnetit ja hiljem dirigeerimist. Ta on mänginud ERSO-s, töötanud samas dirigendina ja juhatanud arvukalt kontserte.

Alates 2001. aastast on ta EMTA õppejõud ja praeguseks klarneti-, dirigeerimis- ja kammermuusika professor. Klarnetimängu propageerijana on ta juhatanud suvekursusi, taaselustanud 2008. aastal Eesti puhkpillimängijate konkursi, soleerinud Soomes, Rootsis, Lätis, Saksamaal, Belgias, Austraalias jm, mänginud NYXD Ensemble'is ja hiljem YXUS Ensemble'is, esinenud solistina mitmete orkestrite ees (ERSO, Tallinna Kammerorkester, Läti Rahvuslik Sümfooniaorkester, Tampere Sümfooniaorkester, Läti Kammerorkester, Põhja-Saksa Raadio orkester jpt). Juhatanud Eesti orkestreid, Eesti Filharmoonia Kammerkoori ja Läti Raadio koori. Toomas Vavilov sai 2001. aastal Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapremia, 2005. aastal interpreedi aastastipendiumi ning 2019. aastal Eesti Muusikanõukogu interpretatsioonipremia. Toomas Vavilov on Eesti Kaitseliidu Nõmme Malevkonna Raketirühma jaoülem. Hobid: kirjandus, pianismi ajalugu, atleetvõimlemine ja pikamaajooks.

Mitmekülgne muusik **Andres Kaljuste** on publikule tuttav nii dirigendina kui ka viiuli- ja violamängija rollis. Samuti on ta Tallinna Muusika- ja Balletikooli klassikalise muusika loovjuht ja Eller Sümfonieti dirigent.

Kaljuste õppis dirigeerimist Sibeliuse Akadeemias, olles samaaegselt Helsingi Filharmoonikute violarühma kontsertmeister. Tänapäevaks on ta dirigendina teinud koostööd mitmete orkestritega, nende seas Helsingi ja Tampere Filharmoonikud, Odense Sümfooniaorkester, ERSO, Rahvuskooper Estonia orkester, Lahti Sinfonia, Oulu Sinfonia, Aarhuse Sümfooniad, Tallinna Kammerorkester, Kesk-Põhjamaa Kammerorkester jpt.

Andres Kaljuste muusikutee ja pilliõpingud said alguse Aino Riikjärve viiuliklassis. Pärast Tallinna Muusikakeskkooli lõpetamist järgnesid õpingud

Eesti Muusikaja Teatriakadeemias, Stockholmi Kuninglikus Muusikakõrgkoolis ning Berliini Hanns Eisleri nimelises Muusikakõrgkoolis. Tema juhendajad on olnud Urmas Vulp, Nina Balabina, Oleg Balabine ja prof Ulf Wallin.

Kaljuste on töötanud Skandinaavia tippkooliks peetud Stockholmi Lilla Akademieni (Väikse Akadeemia) viuli ja viola eriala õppejõuna, orkestrite dirigendina ning instrumentaalansamblite juhendajana. Samuti on ta olnud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkestri dirigent, keelpilliosakonna lektor ja kammermuusika õppejõud. Juhendusi meistrisklassi formaadis on Kaljuste andnud Inglismaal, Prantsusmaal, Venemaal, Hiinas ja Soomes.

Tallinna Kammerorkestri (TKO) asutas 1993. aastal dirigent Tõnu Kaljuste. Ligi kolme aastakümne jooksul on orkestrist kujunenud üks Eesti esinduskollektiive, kes on oodatud esineja kontserdilavadel nii Euroopas kui ka mujal maailmas.

TKO on äratanud tähelepanu oma kunstiliselt terviklike kavade, stiilitundliku musitseerimise ja kõrgetasemelise interpretatsioonikunstiga. Orkestri mitmekülgses repertuaaris on esindatud nii baroki-, klassitsismi- kui romantismiajastu muusika; oluliseks osaks on 20. ja 21. sajandi heliloojate looming, sealhulgas vähemtuntud teosed ja uudisteoste esiettekanded. TKO hinnatud keelpillimängijad astuvad regulaarselt üles ka solistide ja kammermuusikutena.

Tallinna Kammerorkestri kauaaegne koostööpartner on olnud Eesti Filharmoonia Kammerkoor – ühised esinemised ja salvestused on toonud mõlemale kollektiivile rahvusvahelist tuntuust ja tunnustust. 1993. aastal salvestati nimekale plaadifirmale ECM Tõnu Kaljuste käe all Arvo Pärdi autoriplaat „Te Deum“, mis pälvis kõrgeid hinnanguid maailma juhtivatelt muusikakriitikutelt ning püsis kuid plaadiedetabelite esikümnes. ECMi märki alt on ilmunud veel Pärdi autoriplaadid „Litany“, „In Principio“, „Adam’s Lament“, samuti Erkki-Sven Tüüri „Crystallisatio“ ning Heino Elleri „Neenia“. Orkester on salvestanud ka firmadele Warner Music / Finlandia Records, Carus Verlag, Ondine, Alba jt.

Esimese peadirigendi Tõnu Kaljuste käe all tegutses orkester aastatel 1993–1995 ning 1996–2001. Olulise jälje TKO arengusse on jätnud Juha Kangas, kes oli 1995–1996 peadirigent ning 2001–2003 kunstiline nõustaja. Järgnenud kümnel hooajal kureeris orkestri tegevust Tallinna Filharmoonia kunstiline juht Eri Klas, 2013–2019 oli peadirigendiks Risto Joost.

Alates 2019. aasta septembrist on TKO peadirigent taas orkestri looja Tõnu Kaljuste.

Külalisdirigentidena on orkestrit juhatanud Kolja Blacher, John Storgårds, Pietari Inkinen, Okko Kamu, Jaakko Kuusisto, Richard Tognetti, Terje Tønnesen, Aleksandr Rudin, Florian Donderer, Dmitri Sitkovetski, Peter Spissky, Maksim Rõsanov, Andrew-Lawrence King, Dmitri Sinkovski; samuti hinnatud Eesti dirigendid Olari Elts, Paavo Järvi, Neeme Järvi, Kristjan Järvi, Paul Mägi, Arvo Volmer, Vello Pähn, Jüri Alperten, Mihhail Gerts, Kristiina Poska jt.

TKO on esinenud paljudel mainekatel muusikafestivalidel, nagu Bachi kantaatide festival Milanos (Itaalia, 1996, 1997), Bremeni muusikafestival (Saksamaa, 1998), „MITO SettembreMusica“ (Itaalia, 2004, 2007, 2017, 2021, 2023), Budapesti „Sügisfestival“ (Ungari 2005, Naantali muusikafestival (Soome, 2008, 2019), Arturo Benedetti Michelangeli festival (Itaalia, 2007), Cervantino festival (Mehhiko, 2012), Vale of Glamorgani festival (Wales, 2015), „MDR Musiksommer“ (Saksamaa, 2017), „Euphonie“ (Poola, 2018), „Mozartiana“ (Poola, 2019), „Läänemere festival“ (Rootsi, 2018, 2019), Pärt Festival 2022 (Holland, 2022). Kontserdireisid on orkestri viinud USAsse, Kanadasse, Jaapanisse, Hiinasse, Brasiiliasse, Argentiinasse, Mehhikosse, Tuneesiasse ja enamikesse Euroopa riikidesse. Euroopa nimekaimate kontserdisaalide kõrval on üles astunud ka New Yorgis Carnegie Hallis ning Pekingi Keelatud Linna kontserdisaalis.

2013. aastal pälvis Tallinna Kammerorkester Eesti Muusikanõukogu interpretatsioonipremia. TKO on kaastegev Arvo Pärdi autoriplaadil „Adam's Lament“, mis tõi dirigent Tõnu Kaljustele 2014. aastal Grammy.

Tallinna Kammerorkester

Orkestri kontsertmeister **Harry Traksmann**

I viiul	Harry Traksmann, Olga Voronova, Yana Mägila, Robert Traksmann, Katrin Matveus
II viiul	Elo Tepp, Anete Ainsaar, Eva-Maria Sumera, Eva –Maarja Forslund, Maiu Mägi
Vioola	Laur Eensalu, Joosep Ahun, Mart Kuusma, Merike Heidelberg
Tšello	Leho Karin, Siluan Hirvoja, Maria Mutso
Kontrabass	Andres Kungla, Jüri Lepp
Flööt	Linda Vood, Mari-Liis Vind
Oboe	Aleksander Hännikäinen
Klarnet	Meelis Vind
Fagott	Kaido Suss
Metsasarv	Rait Erikson, Tõnu Künnapas
Trompet	Ivar Tillemann, Indrek Vau
Löökpill	Maarja Nuut, Rein Roos
Harf	Eda Peäske
Tšelesta, klavessiin	Sophia Rahman

Robert Traksmann mängib Eesti Pillifondile kuuluval Giuseppe Gagliano ja tema venna Antonio ühistööna valminud viiulil (1775–1780) Joseph Artur Vigneron' poognaga (1890).

Leho Karin mängib Eesti Pillifondile kuuluval Francois Fourrier Nicolas' tšellol (1798) Claude Thomassin' poognaga (1890).

eamt.ee
filharmonia.ee